

આખું જગત પડઘા રૂપ

આખું જગત પડઘા રૂપ, સામસામું અથડાય,
ક્રોધ, લોભ, મોહ, માન, અવસ્થિત પર્યાય.
શબ્દ, ભાવ, તન્મય, એક પણ વ્યર્થ નહીં
અવસ્થિત લહેરના મેળવણે જામે દહીં
આમંત્રિત અતિથિ જ, અવસ્થાની લેણ દેણ
દીધું તે જ પાછું આવ્યું, પૂર્વે નોતરેલા કહેણ.
વ્યવહારે પરીક્ષા, નિમંત્રેલા પત્ર વાંચ,
સાપેક્ષ અપેક્ષા જગત-લાંચ, બુદ્ધિ-જાંચ.
‘હું કરું’ એ અહમથી જગત-ઝાડ, ખોદ-કામ
ત્રિ-કરણ મમત્વથી, લોઢા ઉપર ઝંધ-જામ.
ઘાટ બોદાં, પરકેન્દ્રી, જગત-સોદા, શરતી સ્નેહ,
નિર્ઘાટ શુદ્ધ પ્રેમ, સ્વયં કેન્દ્રે દેહ જોય.
ઘાટ સંગ ચાહના, પુરગલની ચઢ-ઊતર
ગાંઠ-મનોકામના, પૂર્વી-પડઘાં પ્રત્યુત્તર
મનની ગાંઠ-વાસના, અણસમજણથી ફસામણ.
જગત ત્રિ-ઉપાધમાં મોત, ભય ને ડરામણ.
મનની ગજબ ગરગડી, આપો આપ ગુંચવાય.
સ્થૂળ-મનથી ઊકલે ત્યારે ભાવ-મનથી વીંટળાય.
ભાવ-મનથી સૂક્ષ્મ-શરીર, અવસ્થિત ચિત્રામણ
ફક્ત ‘જ્ઞાની’ અ-શરીર, તરે ભવનો મહેરામણ.
સ્વયં રમણ કોયડો ને બે-ખૂદીની ઈન્દ્રજાળ
પ્રકૃતિથી પુરુષ-વશ, ભેદી-માયા ભંગજાળ
ધર્મ, અર્થ, કામ, મોક્ષ, અક્રમિક યથારથ
મધ્યસ્થ સ્યાદ્વાદ, જ્ઞાનકીયા પરમ અર્થ.
જ્ઞાનીની અનંત સિદ્ધિ, સામર્થ્ય અનુપમ
પોતે તરી ને તરાવે, વીતરાગ ‘આ’ ચરમ

